

סיפורו של ג'יגולו ישראלי

אני מעדיף בדרך כלל שחורות, עם עיניים שחורות. את כולן השגתי בבארים. יש שם מכל הצבעים, איזה שרצים. בדרך כלל אני קם בארבע וחמש אחריצהריים, הולך לאכול, הולך להצגה ראשונה, חוזר לישון עד אחת-עשרה, והולך לבארים, עד שתים-שלוש בלילה.

★ ★ ★ אין עתיד לבחורים יפים

לה הבחורה הישראלית לא מוכנה לעשות בשביל גבר! רק לפני חודש הכרתי בחורה בלונדית במלון דן, קראו לה ג'קלין. היא הבטיחה לי כסף, ואחרי שהתברר לי שלא היה לה, זרקתי אותה מהבית. למחרת היא חזרה עם כסף. התברר לי שהיא מכרה את השעין והצמיד. בגלל זה נשארתי איתה שבוע. ההורים שלי יודעים את כל זה, אבל לא אומרים לי כלום. הם חושבים שזה יעבור לי עם הזמן. האמת היא שבארץ אין עתיד לבחורים יפים. לא נותנים שאנס לבן-אדם. הבמאים כולם פה תפרנים. הם מבטיחים לי שאהיה שחקן, אבל אני יודע שאין להם בכלל כסף. נשים בדרך כלל מתחילות איתי, כי הן רואות שאני יפה. אחריכך הן מנסות אותי ורואות שאני גם טוב. אבל, בכלל, נמאס לי להיות ג'יגולו. אין בארץ עתיד לג'יגולו. בחוץ-לארץ יש בזה עתיד. כאן כולם מדברים. זה מקום קטן. כל אחד מכיר את השני, וכולם רואים מה השני עושה. אילו היה לי כסף, הייתי עוזב את הארץ.

כל הנשים

צרפת וגרמניה — אלה הן הארצות הטובות ביותר לג'יגולו. שם הג'יגולו בדרך כלל אינו נשוי, והשיטה היא שעושים חוזה עם אשה, נניח לשישה חודשים. שישה חודשים חי הג'יגולו על חשבון האשה, ואחריכך הם נפרדים. כאן אי אפשר לעשות את זה. בזמן האחרון אני בכלל צריך לעבוד בתור מלצר. הפרנסה פשוט נגמרה, אבל אני עוד אסע, ואחפש עתיד. השיטה שלי, בדרך כלל, זה שאני ניגש לאשה ואומר לה: „אני לא עובד. את רוצה לצאת איתי, או תשלמיני“ הן משלמות, אין להן ברירה, הן רואות שאני יפה ומיכנות לשלם בשביל זה.

החברה שלי, האמיתית, זו מרים. הכרתי אותה ברחוב. זו הבחורה ההגונה היחידה שמצאתי עד עכשיו. היא בת 20, אני אוהב אותה, והיא אוהבת אותי, ולא אימרת כלום. היא יודעת שאני תמיד אחזור אליה. מהכסף של האחרות אני נותן לה. אבל אף פעם לא קניתי לה מתנה. אני יוצא איתה כבר שנתיים וחצי. אני לא חולם על נשואין. לפני שנה עמרנו להתחתן, אבל ברגע האחרון ברחתי. אני לא בשביל חתונה. אבל היא לא כועסת. היא מבינה.

אני אוהב כל הזמן להתחיל, אבל רק בחורות. אני אוהב בחורות. לא אוהב בחורים. העולם התחתון בתל-אביב כולם חברים שלי, כולם אוהבים אותי. ההומוריסטסואלים ניסו להתחיל איתי כבר המון פעמים, אבל ללא הצלחה. הם לא בשבילי. מה שאני באמת משתגע, זה אחרי נשים נשואות יפות. הן משגעות אותי, ואני מוכן איתן גם בשביל מעט כסף. אבל רק אם הן באמת יפות. אני לבוש תמיד נהדר. חברה שעובדים בים, או נוסעים, מביאים לי את הבגדים. כל הבגדים שלי הם מחוץ-לארץ. בדרך כלל אני מעדיף תלבושות-ספורט. זה עושה רושם

משוגעות!

טוב על בחורות. זה גם מתאים למראה שלי. אני יודע שקוראים לי אלן דלון, אומרים שאני דומה לו, יש כאלה שקוראים לי גם אלן. אבל אני לא אלן דלון. אני זיוווי. בכל זאת אני אוהב לראות את הסרטים שלו. הוא באמת יפה.

כאשר אני אסע לחוץ לארץ, אני אכיר המון נשים. אבל עכשיו אני חושב שהבחורה הכי יפה שישנה היום היא אורסולה אנדרס. פגשתי אותה באילת. אני מכיר עוד הרבה, גם את דליה לביא. אבל אורסולה הכי יפה.

★ ★ ★ צריכים לדעת איך

לעת עתה אני לגמרי מרוצה מעצמי. הולך לי לא רע. אבל אני משתגע להשמין. אני אוכל המון. זה לא עוזר. אין לי הרבה תיאבון, אני לא יודע למה.

בארץ אין הרבה ג'יגולואים. לרוב הגברים כאן אין התכונות בשביל זה. ג'יגולו צריך להיות יפה, לדעת לדבר, לדעת איך למשוך את האשה, לדעת איך להתנהג איתה. כל אשה זה עולם אחר, כל אחת עם הטבע שלה. יש

לודעתי בקאזבלנקה. שמי זיוווי איפרגן. אני בן 19. אבי היה סוכן-מכוניות שם. הייתי בן יחיד. למדתי בי אליאנס 6 שנים, עד שברחתי. זה היה בגיל 11. אז התחלתי לבלות.

באותו גיל הסתובבתי כבר בבארים עם בחורות בנות 12. תמיד ידעתי שאני יפה. אמי תמיד דיברה על היופי שלי. היתה לי שם הצלחה גדולה, אבל לפני כמה שנים עליתי לארץ עם ההורים שלי.

גרנו בקריית-שמונה. האבא שלי התחיל לעבוד כנהג. לפני שנתיים נשלחתי לקיבוץ משמר-השרון. הייתי שם שבועה חודשים. למדתי באולפן.

הבחורה הראשונה שלי היתה קיבוצניקית. בליתי בקיבוץ כמה שיכולתי, ולפני שנתיים הגעתי לתל-אביב. מאז לא עשיתי כלום. במשך שנתיים הייתי מהבחורות בתל-אביב, יצאתי עם בחורות עד גיל 25, בדרך כלל פקידות. הן לא שילמו לי בצורה גלוויה. הן היו משלמות עלי, ככה, לא ישר. כל הבגדים שלי הם מתנות. קיבלתי המון כסף מנשים — 400 ואפילו 500 לירות. אבל יחד עם הכסף אהבתי יפות. לא חשוב הצבע, אבל

זה אני בפעולה

נשים שאהבות מכות. יש כאלה שרוצות שיהיו טובים אליהן. אבל בדרך כלל הן משוגעות כולן. אני לא פראייר. אצלי הבחורות מחכות. בכלל, לא טוב לעשות כבוד לבחורות. כשעושים לה כבוד, היא עולה על הראש. מה זה לתת לבחורה שרתון? או דן? או להזמין אותה לסטיקס? הבחורים האלה, שעושים את זה, מקלקלים את השוק, והצחק, בסוף, הוא שהן בוגדות בהם, למרות הסטיקס ובתי-המלון. במיוחד אני נהנה לקחת בחורה שהחבר שלה מוציא עליה כסף, ואחר כך היא משלמת לי. זה כואב לחשוב, בכלל, להוציא על המטומטמות האלה כסף. הבחורות יודעות שאני צוחק עליהן, אבל לא איכפת להן. כמה שרואים אותי קטן, וואלה אני ממזר גדול. למדתי את כל התכסיסים. השם שלי, זיוווי, הגיע כבר לכל הארץ. באילת, באשדוד, בירושלים, כולם מכירים את זיוווי. אני מפרסם יותר משחקן-קולנוע. מה אני צריך להיות שחקן?

חברתי מרים: הבחורה היחידה שלא